

29.01.2010

Komunikat TFI PZU SA w sprawie zmiany statutu PZU SFIO Globalnych Inwestycji

Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych PZU S.A., działając na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. Nr 146, poz. 1546 z późn. zm.), ogłasza niniejszym o następujących zmianach statutu PZU Specjalistycznego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego Globalnych Inwestycji:

1) Art. 51 otrzymuje brzmienie:

- „1. *Celem inwestycyjnym Subfunduszu jest wzrost wartości Aktywów Subfunduszu w wyniku wzrostu wartości lokat. Realizując cel inwestycyjny, Subfundusz dokonuje lokat przede wszystkim w instrumenty dłużne emitowane przez rządy, banki centralne lub jednostki samorządu terytorialnego państw nie należących do grupy zaawansowanych gospodarek, których lista jest publikowana przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Aktywa Subfunduszu lokowane są zgodnie z zasadami minimalizacji ryzyka, przy uwzględnieniu kryteriów doboru lokat wskazanych w art. 52 i ograniczeń inwestycyjnych wskazanych w art. 53-54.*
2. *Fundusz nie gwarantuje osiągnięcia celu inwestycyjnego Subfunduszu.*”

2) Art. 52 otrzymuje brzmienie:

1. *Decyzje o doborze dłużnych papierów wartościowych podejmowane są przez Subfundusz z uwzględnieniem następujących czynników:*
 - 1) *uzyskanie możliwie jak najwyższej stopy zwrotu z Aktywów Subfunduszu,*
 - 2) *ograniczenie ryzyka, w tym zwłaszcza ryzyka wynikającego ze zmiany stóp procentowych, utraty przez emitenta zdolności do wykupu papierów wartościowych oraz, w odniesieniu do lokat dokonanych w walutach obcych, zmiany kursu odpowiedniej waluty,*
 - 3) *analiza bieżącej i prognozowanej rentowności papierów wartościowych oraz poziomu bieżących i przyszłych stóp procentowych, przy uwzględnieniu obecnej i oczekiwanej inflacji,*
 - 4) *analiza zmienności cen papierów wartościowych, w tym możliwości wzrostu lub spadku tych cen,*
 - 5) *ocena ryzyka utraty płynności papierów wartościowych oraz niewypłacalności emitentów,*
 - 6) *ocena ryzyka walutowego, w przypadku dokonywania lokat w papiery wartościowe denominowane w walutach zagranicznych.*
2. *Decyzje o doborze instrumentów rynku pieniężnego podejmowane są na podstawie następujących kryteriów: analiza bieżącej i prognozowanej rentowności instrumentów rynku pieniężnego, poziomu bieżących i przyszłych stóp procentowych, przy uwzględnieniu obecnej i oczekiwanej inflacji, analiza zmienności cen instrumentów rynku pieniężnego, ocena ryzyka niewypłacalności emitenta i ryzyka walutowego.*
3. *Decyzje o doborze walut obcych podejmowane są w oparciu o następujące kryteria: uzyskanie możliwie jak najwyższej stopy zwrotu z Aktywów Subfunduszu, ryzyko makroekonomiczne kraju danej waluty i płynność jego rynku walutowego oraz zapewnienie możliwości wywiązania się przez Subfundusz z zobowiązań wyrażonych w walutach obcych.*

4. Podstawowym kryterium uwzględnianym w decyzjach inwestycyjnych w odniesieniu do depozytów bankowych jest potrzeba zapewnienia odpowiedniej płynności Subfunduszu. Decyzje inwestycyjne dotyczące tej części portfela będą również uwzględniały porównanie dochodowości lokat, bieżący i oczekiwany poziom stóp procentowych, obecną i oczekiwaną inflację, ryzyko walutowe oraz ryzyko kontrahenta.
5. Decyzje o doborze wierzytelności podejmowane są w oparciu o następujące kryteria: wysokość dyskonta w relacji do wartości nominalnej, rodzaj zabezpieczenia, termin zapadalności, wartość, ocena ryzyka niewypłacalności dłużnika.
6. Decyzje o doborze instrumentów pochodnych podejmowane są w oparciu o następujące kryteria: koszty transakcyjne, cena, płynność instrumentu, dostępność, zgodność ze strategią i celem inwestycyjnym, a w przypadku dokonywania lokat w instrumenty pochodne w celu zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu dodatkowo analiza rynku instrumentu bazowego dla instrumentu pochodnego z zastosowaniem odpowiednio postanowień ust. 1-3."

3) Art. 53 otrzymuje brzmienie:

1. Z zastrzeżeniem ograniczeń wynikających z Ustawy, Aktywa Subfunduszu mogą być lokowane w:
 - 1) dłużne papiery wartościowe,
 - 2) instrumenty rynku pieniężnego,
 - 3) depozyty w bankach krajowych, bankach zagranicznych lub w Instytucjach Kredytowych,
 - 4) wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności wobec osób fizycznych,
 - 5) waluty,
 - 6) instrumenty pochodne, w tym niewystandaryzowane instrumenty pochodne,
- pod warunkiem, że są zbywalne.
2. Fundusz może zaciągać wyłącznie w bankach krajowych lub Instytucjach Kredytowych pożyczki i kredyty na rzecz Subfunduszu o terminie spłaty do roku, w łącznej wysokości nieprzekraczającej 50% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu w chwili zawarcia umowy pożyczki lub kredytu.
3. Fundusz może udzielać innym podmiotom pożyczek, których przedmiotem są papiery wartościowe dopuszczone do publicznego obrotu, na zasadach określonych w art. 102 Ustawy.
4. Fundusz może lokować Aktywa Subfunduszu w następujące rodzaje instrumentów pochodnych, w tym także niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych, zarówno w celu ograniczenia ryzyka inwestycyjnego jak i w celu zapewnienia sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu:
 - 1) kontrakty terminowe futures notowane na rynkach regulowanych,
 - 2) kontrakty terminowe forward,
 - 3) opcje,
 - 4) transakcje wymiany płatności swap.

Bazę dla instrumentów pochodnych, w tym niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych, o których mowa powyżej, stanowią papiery wartościowe, indeksy giełdowe, instrumenty rynku pieniężnego, kursy walut,

stopy procentowe.

5. Fundusz będzie zajmował pozycje w instrumentach pochodnych zgodnie z następującymi warunkami i zasadami:
 - 1) w przypadku transakcji mających na celu ograniczenie ryzyka inwestycyjnego instrumenty pochodne mogą być nabywane w celach zabezpieczenia zarówno bieżących jak i planowanych, wysoce prawdopodobnych Aktywów oraz zobowiązań Subfunduszu,
 - 2) w przypadku transakcji mających na celu zapewnienie sprawnego zarządzania portfelem inwestycyjnym Subfunduszu przy spełnieniu co najmniej jednego z poniższych warunków:
 - a) transakcja pozwoli ograniczyć koszty transakcyjne lub ryzyko niskiej płynności na rynku instrumentów bazowych,
 - b) transakcja pozwoli uzyskać ekspozycję na stopę procentową ekwiwalentną lub bardzo zbliżoną do wynikającej z zakupu lub sprzedaży dłużnych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego będących przedmiotem lokat Subfunduszu,
 - c) transakcja umożliwi osiągnięcie dodatkowych dochodów w warunkach nieefektywności rynku (transakcje arbitrażowe wykorzystujące różnicę w wycenie instrumentu pochodnego względem instrumentu bazowego),
 - d) transakcja umożliwi osiągnięcie dodatkowych dochodów poprzez ekspozycję (dodatnią lub ujemną) na zmiany kursów, cen lub wartości instrumentów bazowych określonych w ust. 4.
6. Subfundusz może nabywać papiery wartościowe z wbudowanym instrumentem pochodnym, pod warunkiem, że papiery te spełniają kryteria, o których mowa w art. 93 ust. 4 Ustawy, a wbudowany instrument pochodny:
 - 1) może wpływać na część, bądź na wszystkie przepływy pieniężne, wynikające z papieru wartościowego funkcjonującego jako umowa zasadnicza, zgodnie ze zmianami stóp procentowych, cen instrumentów finansowych, kursów wymiany walut, indeksów, ratingów lub innych czynników, i tym samym funkcjonować jako samodzielny instrument pochodny;
 - 2) nie jest ściśle powiązany ryzykiem i cechami ekonomicznymi z ryzykiem i cechami ekonomicznymi umowy zasadniczej;
 - 3) ma znaczący wpływ na profil ryzyka oraz wycenę papierów wartościowych.

Wartość wbudowanego instrumentu pochodnego uwzględnia się przy stosowaniu przez Subfundusz limitów inwestycyjnych. Instrumenty finansowe, w przypadku których wbudowany instrument pochodny może zostać również zbyty przez wyłączenie z umowy zasadniczej, nie są uznawane za papiery wartościowe z wbudowanym instrumentem pochodnym, a wbudowany instrumenty pochodny traktowany jest jako odrębny instrument pochodny.
7. Suma wartości bezwzględnych pozycji w instrumentach bazowych dla instrumentów pochodnych, w tym niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych, nie może przekraczać 50% wartości Aktywów Subfunduszu.
8. Fundusz ustala wartość pozycji w instrumencie bazowym dla danego instrumentu pochodnego w ten sposób, że od wartości pozycji długich w instrumencie bazowym wynikających z instrumentu pochodnego odejmuje wartość zajmowanych pozycji krótkich w tym samym instrumencie bazowym, wynikających z takiego samego instrumentu pochodnego.
9. Wartość pozycji w instrumencie bazowym dla danego instrumentu pochodnego

wyznacza się w następujący sposób:

- 1) w przypadku kontraktów terminowych futures notowanych na rynkach regulowanych jako iloczyn mnożnika zgodnie ze standardem danego kontraktu oraz kursu danego kontraktu terminowego,
 - 2) w przypadku kontraktów terminowych forward według wartości nominalnej,
 - 3) w przypadku transakcji wymiany płatności swap według wartości nominalnej,
 - 4) w przypadku opcji jako iloczyn wartości nominalnej i prawdopodobieństwa realizacji opcji.
10. Transakcje dotyczące niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych mogą być zawierane wyłącznie z bankami krajowymi lub z bankami zagranicznymi. Bank, z którym Fundusz będzie zawierał transakcje na rzecz Subfunduszu, musi z co najmniej miesięczną częstotliwością kwotować (tj. proponować ceny kupna i sprzedaży) dany instrument pochodny, przy czym różnica pomiędzy kwotowaną ceną kupna i sprzedaży nie może przekraczać 5% ceny kupna.
11. Wartość ryzyka kontrahenta wyznaczana jest jako wartość ustalonego przez Fundusz niezrealizowanego zysku na transakcjach z tym kontrahentem, których przedmiotem są niewystandaryzowane instrumenty pochodne. Przy ustalaniu niezrealizowanego zysku, o którym mowa w zdaniu poprzednim, nie uwzględnia się opłat ani świadczeń ponoszonych przez Fundusz przy zawarciu transakcji na rzecz Subfunduszu, w szczególności zapłaconej premii przy zakupie opcji. Jeżeli Fundusz posiada otwarte pozycje w instrumentach pochodnych z tytułu kilku transakcji z tym samym podmiotem, wartość ryzyka kontrahenta wyznaczana jest jako różnica niezrealizowanych zysków i strat na wszystkich takich transakcjach, o ile:
- 1) transakcje te zostały zawarte na podstawie umowy ramowej spełniającej kryteria wskazane w art. 85 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 z późn. zm.),
 - 2) umowa ramowa przewiduje, że w przypadku jej rozwiązania zostanie wypłacona tylko jedna kwota stanowiąca saldo wartości rynkowych wszystkich tych transakcji, niezależnie od tego, czy wynikające z nich zobowiązania są już wymagalne,
 - 3) niewypłacalność jednej ze stron umowy ramowej powoduje lub może powodować rozwiązanie tej umowy,
 - 4) warunki, o których mowa w pkt 1–3, nie naruszają przepisów prawa właściwego dla każdej ze stron umowy ramowej.
12. Wartość ryzyka kontrahenta w jednej transakcji niewystandaryzowanymi instrumentami pochodnymi nie może przekroczyć 10% wartości Aktywów Subfunduszu. Wartość ryzyka kontrahenta w transakcjach niewystandaryzowanymi instrumentami pochodnymi w odniesieniu do jednego podmiotu nie może przekraczać 10% wartości Aktywów Subfunduszu. Łączna wartość ryzyka kontrahenta w transakcjach niewystandaryzowanymi instrumentami pochodnymi w odniesieniu do wszystkich kontrahentów nie może przekroczyć 25% wartości Aktywów Subfunduszu.
13. Suma wartości lokat funduszu, o których mowa w ust. 1 pkt 1-5, suma wartości bezwzględnych pozycji w instrumentach bazowych dla instrumentów pochodnych oraz łączna wartość ryzyka kontrahenta wynikającego z zawartych umów, których przedmiotem są niewystandaryzowane instrumenty pochodne, nie może przekroczyć 175% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu.
14. Z lokatami w instrumenty pochodne związane są następujące rodzaje ryzyka:

- 1) ryzyko rynkowe związane z niekorzystnymi zmianami poziomu lub zmienności kursów, cen lub wartości instrumentów stanowiących bazę instrumentów pochodnych,
- 2) ryzyko kontrahenta polegające na możliwości spadku Wartości Aktywów Netto Subfunduszu w wyniku niewywiązania się z zobowiązań przez stronę umowy, z którą Fundusz zawarł transakcję w zakresie instrumentów pochodnych na rzecz Subfunduszu; ryzyko to dotyczy niewystandaryzowanych instrumentów pochodnych i będzie ograniczone w związku z postanowieniami ust. 10-12,
- 3) ryzyko rozliczenia transakcji związane z możliwością występowania błędów lub opóźnień w rozliczeniach transakcji, których przedmiotem są instrumenty pochodne,
- 4) ryzyko płynności polegające na braku możliwości zamknięcia pozycji na instrumentach pochodnych w krótkim czasie bez znacznego negatywnego wpływu na Wartość Aktywów Netto Subfunduszu,
- 5) ryzyko niedopasowania wyceny instrumentu pochodnego do wyceny instrumentu bazowego,
- 6) ryzyko stosowania dźwigni finansowej polegające na tym, że zawierając transakcję Fundusz wnosi depozyt zabezpieczający w wysokości niższej niż wartość bazy instrumentu pochodnego i związku z tym istnieje możliwość poniesienia przez Fundusz straty przewyższającej wartość depozytu zabezpieczającego – mechanizm dźwigni finansowej powoduje zwielokrotnienie zysków i strat z inwestycji,
- 7) ryzyko operacyjne związane z zawodnością systemów informatycznych i wewnętrznych systemów kontrolnych.”

4) Art. 54 otrzymuje brzmienie:

1. Fundusz lokuje Aktywa Subfunduszu z uwzględnieniem ograniczeń i zasad wynikających z Ustawy oraz Statutu.
2. Papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez jeden podmiot, wiarytelności wobec tego podmiotu i udziały w tym podmiocie nie mogą stanowić łącznie więcej niż 20% wartości Aktywów Subfunduszu.
3. Z zastrzeżeniem ust. 5, lokaty Funduszu w dłużne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego emitowane przez rządy, banki centralne lub jednostki samorządu terytorialnego państw nienależących do grupy zaawansowanych gospodarek, których lista jest publikowana przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy, oraz wiarytelności wobec tych podmiotów, stanowią co najmniej 65% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu.
4. Fundusz może lokować łącznie do 35% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu w:
 - 1) dłużne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego emitowane przez rządy, banki centralne lub jednostki samorządu terytorialnego państw innych niż wskazane w ust. 3 oraz międzynarodowe organizacje finansowe, których członkiem jest Rzeczpospolita Polska, państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo należące do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD),
 - 2) waluty,
 - 3) depozyty bankowe,
 - 4) wiarytelności wobec podmiotów innych niż wskazane w ust. 3.
5. Fundusz może lokować do 100% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu w papiery

wartościowe emitowane, poręczone lub gwarantowane przez Skarb Państwa Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym wartość lokat w papiery wartościowe jednej emisji nie może przewyższać 30% Wartości Aktywów Netto Subfunduszu.

- 6. Fundusz może lokować do 20% wartości Aktywów Subfunduszu w depozyty w tym samym banku krajowym, banku zagranicznym lub tej samej Instytucji Kredytowej.*
- 7. Subfundusz zobowiązany jest do przestrzegania innych obligatoryjnych ograniczeń inwestycyjnych, które wynikają z Ustawy.”*

Powyższe zmiany wchodzi w życie w terminie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia, tj. w dniu 29 kwietnia 2010 r.